

Jehovas vittnen

*Jesus som Jehovas vittnen ser honom
Jämför med Nya Testamentets inledande, åldriga bild!*

Det finns förvisso en del att säga om Jehovas vittnen. Många av de egenskaper som är så framträdande för denna sekt bygger på deras sätt att tolka Bibeln.

Jehovas vittnen anser givetvis att Bibeln ger en trovärdig bild av Gud. När de tolkar Bibeln på gränsen till bokstavstroende, blir jag mycket tveksam. Allt i Bibeln som överensstämmer med deras egen tro är gudomlig sanning, även om det bara gäller en lösryckt rad ur en psalm. I det avseendet är de bokstavstroga. Omvänt är de fantastiskt fyndiga på att hitta bortförklaringar till sådant, som inte passar in i deras bild. Då är de inte det minsta bokstavstroga. Sådan skygglappsargumentering övertygar inte mig om, att de har uppfattat Bibeln mer korrekt än jag.

Jehovas vittnen tror på skapelseberättelsen, Adam och Eva, syndafloden och så vidare.

Jehovas vittnen försöker följa de tio budorden mer än de flesta andra, exempelvis det sjätte, *Du skall icke dräpa*, genom att vägra värnplikt. Här har de andra Bibelreligionerna mycket att lära!

Också när det gäller den yttersta dagen, har Jehovas vittnen en försoningssyn som är överlägsen de andras. Alla gamla syndare ges tillfälle att ångra sig. Bara de, som inte klarar detta, trots att de får se "himlen" och dessutom få leva i den i tusen år, följer Satan in i den slutliga döden (Satan verkar vara den ende som inte får chansen). Någon evig skärseld finns inte. Inte heller någon domstol. Tack för det. Men hur ska alla från dödsvilan uppväckta få plats? Får Nero, kinesiska kejsare, aboriginer och pygméer vara med? Och hur ska folk från olika kulturer och tidsåldrar klara att skrattande leva tillsammans och äta rotfrukter i 1000 år?

*I Jehovas vittnens skrifter är alla så glada så glada.
Här är en bild från det tusenåriga himmelriket.
Också här ska människan slita för födan.
Alla äter morot. Ingen får se på TV.*

Jehovas vittnen framställer Gud som genuint kärleksfull och förlåtande, när det gäller yttersta dagen. I övrigt är det som vanligt (syndafloden och allt det andra).

Jag har dock svårt att tro, att en gud som alltid varit blodig och oförsonlig plötsligt, på yttersta dagen, blir vänligheten själv. Det låter mer som önsketänkande. Så min slutsats blir tyvärr, att inte ens Jehovas vittnen kan få mig att blunda för, att Bibelns Gud är förskräcklig.

Jehovas vittnen är en sluten sekt. Den som inte följer reglerna stöts ut och får därefter aldrig mer umgås med de troende (som till och med kan vara den egna familjen). Kärleksbudskapet, modell Jehovas vittnen, har därför en besk bismak. Detta förstärks emellanåt av trista oegentligheter, som verkar vara vanliga inom slutna, hierarkiska sekter. Jag har bland annat tagit del av en rapport om en äldste som under många år förgrep sig på barn. När detta uppdagades, var det viktigaste att hjälpa den äldste och ge honom förlåtelse. De utsatta barnen möttes inte av någon märkbar förståelse. Det var ungefär som i islamska kretsar – det är den som utsatts för övergrepp som i första hand är skyldig, inte förövaren. Skyldigast av

alla är inte sällan kvinnor och barn, eftersom det är dessa som lockar de stackars männen till övergrepp.

Slutord

Är det inte märkligt att bibelguden, som är så ivrig att få vara ensam idol på scenen, bara har lyckats åstadkomma en extrem splittring. Det tycks finnas otaliga mängder av religiösa varianter inom judendomen, inom kristendomen och inom islam plus flera svårplacerade varianter. Och hur kan Gud acceptera alla de där främmande religionerna – buddhism, shintoism med flera?

I det amerikanska bibelbältet firar dubbelmoralen stora segrar. Vapnen välsignas och de värsta stollarna accepteras som predikanter och moraliska härförare. Är Guds avbild inte av bättre virke än så?